Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (šesto vijeće)

13. srpnja 2017.*

„Žalba – Uredba (EZ) br. 1907/2006 (REACH) – Članak 58. stavak 2. – Autorizacija – Posebno zabrinjavajuće tvari – Izuzeće – Uredba o izmjeni Priloga XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 – Uvrštavanje kromova trioksida na popis tvari podvrgnutih autorizaciji”

U predmetu C-651/15 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 4. prosinca 2015.,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) i dr., koje zastupaju C. Mereu, avocat, i J. Beck, solicitor,

žalitelji,

a druge stranke postupka su:

Europska komisija, koju zastupaju K. Mifsud-Bonnici i K. Talabér-Ritz, u svojstvu agenata,

tuženica u prvom stupnju,

koju podupire:

Francuska Republika, koju zastupaju D. Colas i J. Traband, u svojstvu agenata,

intervenijent u žalbi,

Europska agencija za kemikalije (ECHA), koju zastupaju W. Broere i M. Heikkilä, u svojstvu agenata,

Assogalvanica i dr., koje zastupaju C. Mereu, avocat, i J. Beck, solicitor,

intervenijenti u prvom stupnju,

SUD (šesto vijeće),

u sastavu: E. Regan, predsjednik vijeća, C. G. Fernlund (izvjestitelj) i S. Rodin, suci,

nezavisna odvjetnica: E. Sharpston,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

* Jezik postupka: engleski

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom žalbom Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) i 185 drugih žalitelja, čija se imena nalaze u Prilogu I. ovoj presudi (u daljnjem tekstu zajedno: VECCO i dr.), zahtijevaju ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 25. rujna 2015., VECCO i dr./Komisija, (T-360/13, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2015:695), kojom je on odbio njihovu tužbu za djelomično poništenje Uredbe Komisije (EU) br. 348/2013 od 17. travnja 2013. o izmjeni Priloga XIV. Uredbi (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL 2013., L 108, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 25., str. 238.).

Pravni okvir

2 Članak 1. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1. i ispravak SL 2007., L 136, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.), kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1272/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. (SL 2008., L 353., str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 20., str. 3., u daljnjem tekstu: Uredba REACH), naslovljen „Cilj i područje primjene”, u stavku 1. propisuje:

„Svrha je ove Uredbe osigurati visoku razinu zaštite zdravlja ljudi i okoliša, uključujući promicanje alternativnih metoda za procjenu opasnosti tvari, kao i stavljanje u slobodan promet tvari na unutarnjem tržištu te istovremeno povećati konkurentnost i inovativnost.”

3 U skladu s člankom 55. Uredbe REACH:

„Cilj je ove glave osigurati dobro funkcioniranje unutarnjega tržišta i istovremeno osigurati primjerenu kontrolu rizika posebno zabrinjavajućih tvari te njihovu postupnu zamjenu prikladnim alternativnim tvarima ili tehnologijama, ako su one ekonomski i tehnički održive. U tu svrhu svi proizvođači, uvoznici i daljnji korisnici koji podnose zahtjev za davanje autorizacije analiziraju raspoloživost alternativa i njihove rizike te tehničku i ekonomsku izvedivost zamjene.”

4 Članak 57. Uredbe REACH navodi kriterije za uvrštavanje tvari u Prilog XIV. toj uredbi.

5 Članak 58. Uredbe REACH određuje:

„1. Svaka odluka o uvrštavanju tvari iz članka 57. u Prilog XIV. donosi se u skladu s postupkom iz članka 133. stavka 4. U njoj se za svaku tvar navodi:

(a) identitet tvari, kako je predviđeno u odjeljku 2. Priloga VI.;

(b) unutarnje(-a) svojstvo(-a) tvari iz članka 57.;

[…]

(d) razdoblja preispitivanja za određene uporabe, prema potrebi;

(e) uporabe ili kategorije uporabe koje su izuzete od zahtjeva za autorizaciju i uvjeti za primjenu tih izuzeća.

2. Uporabe odnosno kategorije uporabe mogu se izuzeti od zahtjeva za autorizaciju pod uvjetom da je rizik podvrgnut odgovarajućoj kontroli na temelju postojećega posebnog zakonodavstva Zajednice u kojemu su utvrđeni minimalni zahtjevi u pogledu zaštite zdravlja ljudi i okoliša u vezi s uporabom tvari. Kod utvrđivanja tih izuzeća posebno se uzima obzir ovisnost rizika za zdravlje ljudi i okoliš o vrsti tvari, npr. ako se rizik mijenja s agregatnim stanjem.

[…]”

6 Članci 60. do 64. Uredbe REACH odnose se na postupak davanja autorizacije.

Okolnosti spora

7 Iz točaka 1. do 9. pobijane presude proizlazi da je Uredbom br. 348/2013 kromov trioksid uvršten u Prilog XIV. Uredbi REACH a da nije dano nijedno izuzeće određenoj uporabi odnosno kategorijama uporabe te tvari na temelju članka 58. stavka 2. navedene uredbe.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

8 Dana 8. srpnja 2013. VECCO i dr. podnijeli su tužbu za poništenje Uredbe br. 348/2013. Opći sud pobijanom je presudom odbio tužbu te VECCO-u i dr. naložio snošenje troškova.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

9 VECCO i dr. od Suda zahtijevaju da ukine pobijanu presudu i odluči o meritumu njihove tužbe ili da predmet vrati Općem sudu kako bi on odlučio o meritumu.

10 Europska komisija od Suda zahtijeva da odbije žalbu i naloži VECCO-u i dr. snošenje troškova.

11 Francuska Republika, kojoj je odobrena intervencija u potporu zahtjevu Komisije, i Europska agencija za kemikalije (ECHA), koja je intervenirala u prvom stupnju u potporu zahtjevu Komisije, od Suda zahtijevaju da odbije žalbu.

O žalbi

12 VECCO i dr. ističu tri žalbena razloga. Prvi i drugi žalbeni razlog temelje se na povredi članka 58. stavka 2. Uredbe REACH. Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešci u ocjeni. Drugi i treći žalbeni razlog istaknuti su podredno, u slučaju prihvaćanja prvog žalbenog razloga.

Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 58. stavka 2. Uredbe REACH

Argumentacija stranaka

13 Prvi žalbeni razlog usmjeren je protiv točaka 28. do 53. pobijane presude, kojima je Opći sud presudio da ni Direktiva Vijeća 98/24/EZ od 7. travnja 1998. o zaštiti zdravlja i sigurnosti radnika na radu od rizika povezanih s kemijskim sredstvima (četrnaesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16.

stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL 1998., L 131, str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 37.) ni Direktiva 2004/37/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o zaštiti radnika od rizika zbog izloženosti karcinogenim ili mutagenim tvarima na radu (šesta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive Vijeća 89/391/EEZ) (SL 2004., L 158, str. 50.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 258.) nisu „posebno zakonodavstvo Zajednice" u kojemu su utvrđeni „minimalni zahtjevi" u smislu članka 58. stavka 2. Uredbe REACH. VECCO i dr. Općem sudu prigovaraju pogrešno tumačenje te odredbe.

14 Opći sud u točkama 40. do 44. i 50. do 53. pobijane presude počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je ograničio doseg iznimke propisane u članku 58. stavku 2. Uredbe REACH jedino na instrumente sekundarnog zakonodavstva koji se odnose na određene i izričito navedene tvari.

15 Prema mišljenju VECCO-a i dr., iznimka propisana u članku 58. stavku 2. Uredbe REACH ne primjenjuje se na tvari, nego na njihove uporabe. Stoga nije potrebno da su tvari o kojima je riječ izričito navedene u predmetnom zakonodavstvu. VECCO i dr. u vezi s tim naglašavaju da je ECHA u tom pogledu u dokumentu naslovljenom „Priprema trećeg nacrta preporuke tvari koje treba uvrstiti u Prilog XIV. – Opći pristup" priznala da uporabe koje ulaze u iznimku uključuju osobito klasifikacije opasnosti neke tvari (karcinogena, mutagena ili reproduktivno toksična). Protivno onomu što je Opći sud presudio u točki 41. pobijane presude, to tumačenje ne bi moglo ozbiljno ugroziti svrhu i funkcioniranje Uredbe REACH.

16 VECCO i dr. tvrde da svrha članka 58. stavka 2. Uredbe REACH nalaže razmatranje unaprijed o tome je li zakonodavstvo Unije dostatno za pružanje odgovarajuće kontrole rizika. Tri kriterija propisana tom odredbom – koji se odnose na postojanje „posebnog zakonodavstva Zajednice" u kojemu su utvrđeni „minimalni zahtjevi" koji dovode do toga da je „rizik podvrgnut odgovarajućoj kontroli" – stoga treba ocjenjivati zajedno, s obzirom na tu svrhu, a ne izdvojeno, kao što je to učinio Opći sud.

17 Prema mišljenju VECCO-a i dr., pravilno tumačenje članka 58. stavka 2. Uredbe REACH trebalo je dovesti Opći sud do toga da, kao prvo, ispita jesu li direktive 98/24 i 2004/37 „posebne" za uporabu kromova trioksida o kojoj je riječ u industriji površinske obrade i galvanizacije, kao drugo, ako to jest slučaj, odredi jesu li u tom postojećem zakonodavstvu utvrđeni „minimalni zahtjevi" i, kao treće, ispita jesu li ti minimalni zahtjevi dostatni za kontrolu nastalih rizika.

18 Što se tiče prvog kriterija propisanog u članku 58. stavku 2. Uredbe REACH, koji se odnosi na postojanje „posebnog" zakonodavstva Unije, VECCO i dr. smatraju da je on ispunjen jer uporaba ili kategorije uporabe za koje je zatražena iznimka, to jest postupci oblaganja i galvanizacije u kojima se upotrebljava kromov trioksid, ulaze u uporabe obuhvaćene Direktivom 98/24 i, zbog klasifikacije te tvari kao kancerogene, Direktivom 2004/37.

19 Što se tiče drugog kriterija spomenutog u navedenoj odredbi, VECCO i dr. smatraju da je Opći sud itekako nabrojio, u točkama 37. i 43. pobijane presude, „minimalne zahtjeve" određene direktivama 98/24 i 2004/37. Međutim, propustio je konkretno ocijeniti omogućavaju li ti zahtjevi da se rizici podvrgnu odgovarajućoj kontroli za radnike industrije površinskog oblaganja i galvanizacije.

20 Opći sud u točki 40. pobijane presude pogrešno je smatrao da se Direktiva 98/24 ograničava na uspostavu općeg okvira kojim se definiraju zadaće poslodavaca koji svoje radnike izlažu kemijskim rizicima. Usto je Opći sud u točki 44. pobijane presude pogrešno smatrao da se za Direktivu 98/24, s obzirom na to da ne određuje maksimalne vrijednosti u području profesionalne izloženosti tvari o kojoj je riječ, ne može smatrati da sadržava „minimalne zahtjeve" u smislu članka 58. stavka 2. Uredbe REACH.

21 VECCO i dr. smatraju da određivanje maksimalnih vrijednosti u području profesionalne izloženosti nije ni jedina ni najbolja metoda upravljanja kemijskim rizicima. Nepostojanje takvih maksimalnih vrijednosti u pogledu kromova trioksida nije dostatno da bi se smatralo da u direktivama nisu utvrđeni „minimalni zahtjevi" u smislu članka 58. stavka 2. Uredbe REACH.

22 Što se tiče kriterija koji se odnosi na odgovarajuću kontrolu rizika, VECCO i dr. kritiziraju točku 64. pobijane presude, kojom je Opći sud smatrao da se ne može ispitati je li taj kriterij ispunjen zbog nepostojanja posebnog zakonodavstva Zajednice u kojem su utvrđeni minimalni zahtjevi. To „površno" tumačenje zanemaruje u pogledu prava cjelokupan cilj koji se nastoji ostvariti u članku 58. stavku 2. Uredbe REACH, a u pogledu činjenica sve dokaze iznesene u raspravama kojima se nastoji dokazati da se zakonodavstvom Unije odgovarajuće kontroliraju rizici koji nastaju radnicima industrije oblaganja površina i galvanizacije i koji su povezani s uporabom kromova trioksida.

23 Komisija odbija tumačenje koje su predložili VECCO i dr., a prema kojem se članak 58. stavak 2. Uredbe REACH primjenjuje na uporabe, a ne na tvari. Ta institucija odobrava obrazloženje prema kojem je Opći sud smatrao da nije potrebno ispitati uporabe obuhvaćene direktivama 98/24 i 2004/37 jer te direktive nisu posebne za kromov trioksid.

24 ECHA se priklanja Komisijinoj argumentaciji. Zakonodavac nije propisao automatsku iznimku mehanizma autorizacije za sve uporabe obuhvaćene direktivama 98/24 i 2004/37.

25 Isto vrijedi i za Francusku Republiku, koja smatra da direktive 98/24 i 2004/37 nisu posebno zakonodavstvo Zajednice u kojem su utvrđeni minimalni zahtjevi u pogledu zaštite zdravlja ljudi ili okoliša u slučaju uporabe tvari u smislu članka 58. stavka 2. Uredbe REACH.

Ocjena Suda

26 Kako bi se odgovorilo na prvi žalbeni razlog, treba podsjetiti na kontekst u kojem se primjenjuje sustav iznimke iz članka 58. stavka 2. Uredbe REACH.

27 U tom pogledu iz članka 1. stavka 1. Uredbe REACH proizlazi da je njezina svrha osigurati visoku razinu zaštite zdravlja ljudi i okoliša, uključujući promicanje alternativnih metoda za procjenu opasnosti tvari, kao i stavljanje u slobodan promet tvari na unutarnjem tržištu te istodobno povećati konkurentnost i inovativnost. U tu se svrhu navedenom uredbom uvodi integrirani sustav kontrole kemijskih tvari koji uključuje njihovu registraciju, procjenu kao i autorizaciju te eventualna ograničenja njihove uporabe (vidjeti osobito presudu od 15. ožujka 2017., Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, t. 20.).

28 Kao što je to osobito istaknuto u uvodnim izjavama 69. i 70. Uredbe REACH, „posebno zabrinjavajućim tvarima" trebalo bi posvetiti osobitu pozornost. Te tvari podvrgnute su postupku autorizacije iz glave VII. te uredbe. Cilj je tog postupka, prema članku 55. navedene uredbe, „osigurati dobro funkcioniranje unutarnjega tržišta i istovremeno osigurati primjerenu kontrolu rizika posebno zabrinjavajućih tvari te njihovu postupnu zamjenu prikladnim alternativnim tvarima ili tehnologijama, ako su one ekonomski i tehnički održive" (vidjeti osobito presudu od 15. ožujka 2017., Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, t. 21.).

29 Prvi je korak tog postupka autorizacije postupak identifikacije posebno zabrinjavajućih tvari na temelju kriterija iz članka 57. Uredbe REACH. Drugi korak sastoji se od uvrštavanja tih tvari na popis tvari podvrgnutih autorizaciji, koji tvori Prilog XIV. toj uredbi, a treći i posljednji korak odnosi se na postupak na temelju kojeg, ovisno o slučaju, može doći do autorizacije posebno zabrinjavajuće tvari (vidjeti osobito presudu od 15. ožujka 2017., Polynt/ECHA, C-323/15 P, EU:C:2017:207, t. 22.).

30 Kako bi se osigurala dosljednost između postupka autorizacije propisanog u glavi VII. Uredbe REACH i drugih zakonodavnih i regulatornih odredaba Unije namijenih zaštiti zdravlja ljudi i okoliša od rizika koji nastaju priliku uporabe kemijskih tvari, članak 58. stavak 2. te uredbe omogućava izuzimanje određenih uporaba ili kategorija uporaba od zahtjeva za autorizaciju, „pod uvjetom da je rizik podvrgnut odgovarajućoj kontroli na temelju postojećega posebnog zakonodavstva Zajednice u kojemu su utvrđeni minimalni zahtjevi u pogledu zaštite zdravlja ljudi i okoliša u vezi s uporabom tvari”.

31 Iz te odredbe jasno proizlazi da određene uporabe ili kategorije uporabe neke posebno zabrinjavajuće tvari mogu biti izuzete od zahtjeva autorizacije ako su ispunjena dva uvjeta. Ti uvjeti odnose se, s jedne strane, na postojanje „postojećega posebnog zakonodavstva Zajednice u kojemu su utvrđeni minimalni zahtjevi u pogledu zaštite zdravlja ljudi i okoliša u vezi s uporabom tvari” i, s druge strane, na to da je na temelju tog zakonodavstva „rizik podvrgnut odgovarajućoj kontroli”. Iz jasnog teksta te odredbe također proizlazi da su ti uvjeti kumulativni, na način da je, kao što je to Opći sud presudio u točkama 32. i 64. pobijane presude, dovoljno da nije ispunjen samo jedan uvjet da bi iznimka morala biti odbijena.

32 Usto se usko tumačenje te odredbe nameće zbog njezine derogatorne naravi.

33 Što se tiče pitanja ulaze li direktive 98/24 i 2004/37 u prvi od tih uvjeta, treba utvrditi mogu li se one smatrati posebnim zakonodavstvom u kojem su utvrđeni minimalni zahtjevi u pogledu zaštite zdravlja ljudi i okoliša u vezi s uporabom tvari.

34 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, značenje i doseg izraza „posebno zakonodavstvo” – za koji Uredba REACH ne daje nikakvu definiciju – treba odrediti u skladu s njegovim uobičajenim smislom u jeziku koji se u danom trenutku koristi, uzimajući u obzir kontekst u kojem se on koristi i ciljeve postavljene propisom kojem pripada (vidjeti analogijom presudu od 24. lipnja 2015., Hotel Sava Rogaška, C-207/14, EU:C:2015:414, t. 25. i navedenu sudsku praksu).

35 Uobičajeni smisao pridjeva „posebno” u jeziku koji se u danom trenutku koristi odnosi na ono što je osobito nekoj jedinki, ono što joj je svojstveno i što je razlikuje od drugih jedinki te može biti suprotno onomu što je opće. Sukladno tom uobičajenom smislu, izraz „posebno zakonodavstvo”, upotrijebljen u članku 58. stavku 2. Uredbe REACH, treba tumačiti na način da ono barem obuhvaća sve direktive ili sve uredbe kojima se propisuju posebna pravila za razmatranu tvar. Taj izraz treba shvaćati u odnosu na zakonodavstvo koje uređuje ili neku skupinu tvari ili neku kategoriju uporaba ili uporaba, koje su definirane općenito i apstraktno.

36 Međutim, VECCO i dr. smatraju da se iznimka propisana u članku 58. stavku 2. Uredbe REACH odnosi na uporabe ili kategorije uporabe, a ne na tvari. Slijedom toga, kako bi se odredilo može li se primijeniti ta iznimka, manje je potrebno provjeriti pitanje je li dotična tvar izričito navedena u zakonodavstvu o kojem je riječ, a više ispitati omogućava li to zakonodavstvo u praksi da su rizici povezani s razmatranom uporabom ili kategorijama uporaba za tu tvar podvrgnuti odgovarajućoj kontroli. Opći sud stoga je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je presudio da direktive 98/24 i 2004/37 nisu posebno zakonodavstvo u kojem su utvrđeni minimalni zahtjevi jer te direktive ne spominju izričito kromov trioksid.

37 U tom pogledu, iako je točno da se prva rečenica članka 58. stavka 2. Uredbe REACH ne odnosi na pojam tvari, nego jedino na pojmove uporabe ili kategorija uporabe, ostaje činjenica da mehanizam iznimke uključuje neraskidivu vezu između tvari i njezinih uporaba ili kategorija uporaba.

38 Naime, Uredbom REACH nastoje se, kao što to proizlazi iz njezina naslova i njezine opće strukture, regulirati tvari. Postupak autorizacije obuhvaćen glavom VII. te uredbe konkretnije se odnosi na tvari koje se zbog svojih unutarnjih svojstava smatraju posebno zabrinjavajućima i koje zbog toga trebaju biti u konačnici zamijenjene.

39 Kao što to proizlazi iz članka 55. navedene uredbe, te tvari mogu biti stavljene na tržište samo na temelju autorizacije kojom se jamči da su rizici koji nastaju iz njihove uporabe podvrgnuti primjerenoj kontroli. Zbog toga davanju autorizacije na temelju članka 60. te uredbe prethodi procjena rizika, pod uvjetima određenima u članku 64. te uredbe.

40 Usto, odluka o uvrštavanju tvari iz članka 57. Uredbe br. 1907/2006 u Prilog XIV. Uredbi REACH, sukladno članku 58. stavku 1. točki (e) te uredbe, mora naznačiti uporabe ili kategorije uporabe koje su, ovisno o slučaju, izuzete od zahtjeva za autorizaciju i eventualne uvjete za primjenu tih izuzeća.

41 Osim toga, kao što je to Opći sud u bitnome pravilno istaknuo u točkama 41. i 44. pobijane presude, tumačenje članka 58. stavka 2. Uredbe REACH koju brane VECCO i dr. dovelo bi do toga da se prizna, među ostalim, da bi svaka kancerogena tvar iz kategorije I. ili II. nužno morala biti izuzeta od zahtjeva autorizacije za svoje uporabe u profesionalnom okruženju jer Direktiva 2004/37 uređuje tu vrstu uporaba za sve kancerogene tvari. Takvo tumačenje nespojivo je s tekstom i svrhom postupka autorizacije propisanog u glavi VII. Uredbe REACH u odnosu na posebno zabrinjavajuće tvari poput kancerogenih tvari kategorije I. ili II.

42 Stoga u ovom slučaju, s obzirom na to da je pravilno utvrđeno da direktive 98/24 i 2004/37 ne sadržavaju nijednu posebnu odredbu za kromov trioksid u kojoj su utvrđeni minimalni zahtjevi u pogledu zaštite zdravlja ljudi i okoliša u vezi s uporabom tvari, Opći sud nije počinio pogreške koje se tiču prava kada je razlozima koje je izložio u točkama 37. do 45. pobijane presude presudio da te direktive nisu „posebno zakonodavstvo” u smislu članka 58. stavka 2. Uredbe REACH. Opći sud stoga je u točki 63. pobijane presude mogao valjano zaključiti da nije ispunjen prvi od dvaju uvjeta koji se zahtijevaju tom odredbom i tako u točki 66. pobijane presude opravdati odbijanje razloga koji se temelji na povredi članka 58. stavka 2. Uredbe REACH.

43 Iz toga slijedi da prvi žalbeni razlog samo iz toga razloga treba odbiti kao neosnovan.

44 Drugi i treći žalbeni razlog istaknuti su podredno, u slučaju prihvaćanja prvog žalbenog razloga. Budući da je prvi žalbeni razlog odbijen, drugi i treći žalbeni razlog treba odbaciti kao bespredmetne.

Troškovi

45 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. istog Poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

46 Članak 140. stavak 1. Poslovnika Suda, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, predviđa da države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove.

47 U skladu s člankom 184. stavkom 4. istog Poslovnika, Sud može odlučiti da intervenijent iz prvog stupnja koji je sudjelovao u pisanom ili usmenom dijelu postupka pred Sudom snosi vlastite troškove.

48 Budući da je Komisija zatražila da VECCO i dr. snose troškove te s obzirom na to da oni nisu uspjeli u postupku, treba im naložiti da, uz vlastite, snose i Komisijine troškove.

49 Francuska Republika, intervenijent u žalbi, snosit će vlastite troškove.

50 ECHA, intervenijent u prvom stupnju, snosit će vlastite troškove.

Slijedom navedenoga, Sud (šesto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Žalba se odbija.**

2. **Vereinu zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) i drugim žaliteljima čija se imena nalaze u Prilogu I. ovoj presudi nalaže se da, uz vlastite, snose i troškove Europske komisije.**

3. **Francuska Republika i Europska agencija za kemikalije (ECHA) snosit će vlastite troškove.**

Potpisi

PRILOG I.

Popis žalitelja

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), sa sjedištem u Memmingenu (Njemačka),

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Ulmu (Njemačka),

AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, sa sjedištem u Nürnbergu (Njemačka),

Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, sa sjedištem u Langenfeldu (Njemačka),

AL-Oberflächenveredelungsgesellschaft mbH, sa sjedištem u Wuppertalu (Njemačka),

Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, sa sjedištem u Essenu (Njemačka),

ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Mosbachu (Njemačka),

August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, sa sjedištem u Hemeru (Njemačka),

August Sure KG, sa sjedištem u Lüdenscheidu (Njemačka),

Baaske Oberflächenveredelung GmbH, sa sjedištem u Wuppertalu,

Hartchrom Beck GmbH, sa sjedištem u Güglingenu (Njemačka),

Bredt GmbH, sa sjedištem u Meschedeu (Njemačka),

Breidert Galvanic GmbH, sa sjedištem u Darmstadtu (Njemačka),

Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, sa sjedištem u Oberndorfu am Neckar (Njemačka),

Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Baden-Badenu (Njemačka),

C. Hübner GmbH, sa sjedištem u Marktoberdorfu (Njemačka),

C. W. Albert GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Hemer-Bredenbruchu (Njemačka),

Detlef Bingen GmbH, sa sjedištem u Langenfeldu,

Dittes Oberflächentechnik GmbH, sa sjedištem u Kelternu (Njemačka),

Duralloy Süd GmbH, sa sjedištem u Villingen-Schwenningenu (Njemačka),

Durochrom-Bogatzki, sa sjedištem u Oberndorfu am Neckar,

Metallveredelung Emil Weiß GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Mitwitzu (Njemačka),

Ewald Siodla Metallveredelungsgesellschaft mbH, sa sjedištem u Wittenu (Njemačka),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Solingenu (Njemačka),

Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., sa sjedištem u Tribergu (Njemačka),

Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, sa sjedištem u Lahru (Njemačka),

Galvano Herbert Geske eK, sa sjedištem u Solingenu,

Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, sa sjedištem u Hamburgu (Njemačka),

Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, sa sjedištem u Emmeringu (Njemačka),

gebr. böge Metallveredelungs GmbH, sa sjedištem u Hamburgu,

Hans Giesbert GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Mömbrisu (Njemačka),

Groz-Beckert KG, sa sjedištem u Albstadtu (Njemačka),

GTW GmbH, sa sjedištem u Werlu (Njemačka),

GWC Coating GmbH, sa sjedištem u Villingen-Schwenningenu,

Hartchrom Beuthel GmbH, sa sjedištem u Schwelmu (Njemačka),

Hartchrom Erb GmbH, sa sjedištem u Weiterstadtu (Njemačka),

Hartchrom GmbH, sa sjedištem u Karlsruheu (Njemačka),

Hartchrom GmbH Werner Kreuz, sa sjedištem u Blumbergu (Njemačka),

Hartchrom Schoch GmbH, sa sjedištem u Sternenfelsu (Njemačka),

Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, sa sjedištem u Sternenfelsu,

Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Herrschingu (Njemačka),

Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, sa sjedištem u Mainaschaffu (Njemačka),

Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Arnsbergu (Njemačka),

Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, sa sjedištem u Lampertheimu (Njemačka),

Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, sa sjedištem u Goldbachu (Njemačka),

Henry Gevekoth GmbH, sa sjedištem u Hamburgu,

Heyer GmbH Oberflächentechnik, sa sjedištem u Lübecku (Njemačka),

HFJ Galvano Kiel GmbH, sa sjedištem u Kielu (Njemačka),

Hueck Engraving GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Viersenu (Njemačka),

Imhof Hartchrom GmbH, sa sjedištem u Karlstadtu (Njemačka),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, sa sjedištem u Iserlohnu (Njemačka),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Iserlohn-Simmernu (Njemačka),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Bad Essenu (Njemačka),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, sa sjedištem u Wuppertalu,

Kreft & Röhrig GmbH, sa sjedištem u Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütteu (Njemačka),

Kriebel Metallveredelung GmbH, sa sjedištem u Kirschfurtu (Njemačka),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, sa sjedištem u Seligenstadtu (Njemačka),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, sa sjedištem u Kaufbeurenu (Njemačka),

L B – Oberflächentechnik GmbH, sa sjedištem u Wuppertalu,

Linder Metallveredelungsgesellschaft mbH, sa sjedištem u Albstadtu (Njemačka),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, sa sjedištem u Düsseldorfu (Njemačka),

Montanhydraulik GmbH, sa sjedištem u Holzwickedeu (Njemačka),

Morex SpA, sa sjedištem u Crespanu del Grappa (Italija),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, sa sjedištem u Hösbachu (Njemačka),

MSC/Copperflow Ltd, sa sjedištem u Boltonu, Širi Manchester (Ujedinjena Kraljevina),

Neumeister Hydraulik GmbH, sa sjedištem u Neuenstadtu am Kocher (Njemačka),

Nießer Metallveredelung GmbH, sa sjedištem u Röthenbachu an der Pegnitz (Njemačka),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Ganderkeseeu (Njemačka),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, sa sjedištem u Limburgu (Njemačka),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Sundernu (Njemačka),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Hagenu (Njemačka),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Schwerinu (Njemačka),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, sa sjedištem u Bitterfeld-Wolfenu (Njemačka),

Rahrbach GmbH, sa sjedištem u Heiligenhausu (Njemačka),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, sa sjedištem u Mülheimu an der Ruhr (Njemačka),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Bielefeldu (Njemačka),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, sa sjedištem u Herzogenaurachu (Njemačka),

Scherer GmbH, sa sjedištem u Haslachu im Kinzigtal (Njemačka),

Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, sa sjedištem u Büttelbornu (Njemačka),

Schnarr Metallveredlung GmbH, sa sjedištem u Waiblingenu (Njemačka),

Schornberg Galvanik GmbH, sa sjedištem u Lippstadtu (Njemačka),

Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Velbertu (Njemačka),

Schulte Hartchrom GmbH, sa sjedištem u Arnsbergu,

Schwing GmbH, sa sjedištem u Sankt Stefanu im Lavanttal (Austrija),

Silit-Werke GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Riedlingenu (Njemačka),

Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Heiligenhausu,

Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Hildesheimu (Njemačka),

Süss Oberflächentechnik GmbH, sa sjedištem u Wetzlaru (Njemačka),

Thoma Metallveredelung GmbH, sa sjedištem u Heimertingenu (Njemačka),

Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Viersenu (Njemačka),

Walzen-Service-Center GmbH, sa sjedištem u Oberhausenu (Njemačka),

Wavec GmbH, sa sjedištem u Eisenhüttenstadtu (Njemačka),

Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Hannoveru (Njemačka),

Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, sa sjedištem u Solingenu,

Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, sa sjedištem u Velbertu,

Wiotec, Inhaber Udo Wilmes eK, sa sjedištem u Enseu (Njemačka),

Wissing Hartchrom GmbH, sa sjedištem u Lohmaru (Njemačka),

alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, sa sjedištem u Wertheimu (Njemačka),

BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Solingenu,

Siegfried Boner eK, sa sjedištem u Villingen-Schwenningenu,

Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, sa sjedištem u Bruchmühlbach-Miesauu (Njemačka),

C + C Krug GmbH, sa sjedištem u Velbertu,

Collini GmbH, sa sjedištem u Apergu (Njemačka),

Collini Gesellschaft mbH, sa sjedištem u Hohenemsu (Austrija),

Collini GmbH, sa sjedištem u Marchtrenku (Austrija),

ColliniWien GmbH, sa sjedištem u Beču (Austrija),

Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, sa sjedištem u Burscheidu (Njemačka),

Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, sa sjedištem u Katzenelnbogenu (Njemačka),

Friederici Oberflächenveredlung GmbH, sa sjedištem u Iserlohnu,

Galvano Wittenstein GmbH, sa sjedištem u Solingenu,

Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Remscheidu (Njemačka),

Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, sa sjedištem u Lüdenscheidu,

Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, sa sjedištem u Gosheimu (Njemačka),

Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Solingenu,

Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, sa sjedištem u Treuenu (Njemačka),

Hasler AG, Aluminiumveredlung, sa sjedištem u Turgiju (Švicarska),

Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, sa sjedištem u Linzu (Austrija),

Hentschel Harteloxal GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Schorndorfu (Njemačka),

Kammin Metallveredelung KG, sa sjedištem u Friesenheimu (Njemačka),

Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, sa sjedištem u Ispringenu (Njemačka),

Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, sa sjedištem u Maria Enzersdorfu (Austrija),

Albert Kißling Galvanische Werke GmbH, sa sjedištem u Neusäßu (Njemačka),

KME Njemačka GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Osnabrücku (Njemačka),

Lahner KG, sa sjedištem u Brunnu am Gebirge (Austrija),

Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, sa sjedištem u Lindenbergu (Njemačka),

MTU Aero Engines AG, sa sjedištem u Münchenu (Njemačka),

MTU Maintenance Hannover GmbH, sa sjedištem u Langenhagenu (Njemačka),

Münze Österreich AG, sa sjedištem u Beču,

Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Dresdenu (Njemačka),

Orbis Will GmbH + Co. KG, sa sjedištem u Ahausu (Njemačka),

Riag Oberflächentechnik AG, sa sjedištem u Wängiju (Švicarska),

Franz Rieger Metallveredlung, sa sjedištem u Steinheimu am Albuch (Njemačka),

Saxonia Galvanik GmbH, sa sjedištem u Halsbrückeu (Njemačka),

Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Heilbronnu (Njemačka),

G. Schwepper Beschlag GmbH & Co, sa sjedištem u Heiligenhausu,

R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Barsbüttelu (Njemačka),

Stahl Judenburg GmbH, sa sjedištem u Judenburgu (Austrija),

VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, sa sjedištem u Krieglachu (Austrija),

STI Surface Technologies International Holding AG, sa sjedištem u Steinachu (Švicarska),

Witech GmbH, sa sjedištem u Remscheidu,

Kurt Zecher GmbH, sa sjedištem u Paderbornu (Njemačka),

De Martin AG, Metallveredelung, sa sjedištem u Wängiju,

Hattler & Sohn GmbH, sa sjedištem u Villingen-Schwenningenu,

Alfacrom 2000 Srl, sa sjedištem u Fiume Venetu (Italija),

F.LLI Angelini Sud Srl, sa sjedištem u Arzanu (Italija),

Bertola Srl, sa sjedištem u Mareneu (Italija),

Bugli Srl, sa sjedištem u Scandicciju (Italija),

Burello Srl, sa sjedištem u Paviji di Udine (Italija),

Galvanica CMB Di Bittante Franco EC Snc, sa sjedištem u Scorzéu (Italija),

Casprini Gruppo Industriale SpA, sa sjedištem u Cavriliji (Italija),

CFG Rettifiche Srl, sa sjedištem u Argenti (Italija),

CIL – Cromatura e Rettifica Srl, sa sjedištem u Esinu (Italija),

Cromatura Dura Srl, sa sjedištem u Lozzi (Italija),

Cromital Srl, sa sjedištem u Parmi (Italija),

Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. Snc, sa sjedištem u Salzanu (Italija),

Cromogalante Srl, sa sjedištem u Padovi (Italija),

Cromotrevigiana Srl, sa sjedištem u Ponzano Venetu (Italija),

Elezinco Srl, sa sjedištem u Castelfidardu (Italija),

Galvanica Nobili Srl, sa sjedištem u Maranu sul Panaro (Italija),

Galvanotecnica Vignati Srl, sa sjedištem u Canegrateu (Italija),

Galvitek Srl, sa sjedištem u Veroni (Italija),

Gilardoni Vittorio Srl, sa sjedištem u Mandellu del Lario (Italija),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, sa sjedištem u Villorbi (Italija),

La Galvanica Trentina Srl, sa sjedištem u Roveretu (Italija),

Nicros Srl, sa sjedištem u Coneglianu (Italija),

OCM Di Liboà Mauro & C. Snc, sa sjedištem u Mondovì (Italija),

Rubinetterie Zazzeri SpA, sa sjedištem u Incisa Valdarnu (Italija),

Silga SpA, sa sjedištem u Castelfidarnu (Italija),

Surcromo Di Suttora Marco, sa sjedištem u Pieve Emanueleu (Italija),

Tobaldini SpA, sa sjedištem u Altavilli Vicentini (Italija),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, sa sjedištem u Vedelagu (Italija),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Iserlohnu,

Henkel Beiz- und Elektropoliertechnik GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Waidhofenu an der Thaya (Austrija),

Saueressig GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Vredenu (Njemačka),

Saueressig Polska sp. z o.o., sa sjedištem u Tarnowo Podgórnu (Poljska),

Wetzel GmbH, sa sjedištem u Grenzach-Wyhlenu (Njemačka),

Wetzel sp. z o.o., sa sjedištem u Duchnówu (Poljska),

Apex Cylinders Ltd, sa sjedištem u Bristolu (Ujedinjena Kraljevina),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, sa sjedištem u Burscheidu,

Federal-Mogul Friedberg GmbH, sa sjedištem u Friedbergu (Njemačka),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, sa sjedištem u Burscheidu,

Federal-Mogul Operations France SAS, sa sjedištem u Saint-Jean-de-la-Ruelleu (Francuska),

Dietmar Schrick GmbH, sa sjedištem u Solingenu,

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, sa sjedištem u Bredi di Tiave (Italija),

Hartchromwerk Brunner AG, sa sjedištem u Sankt Gallenu (Švicarska),

Schulz Hartchrom GmbH, sa sjedištem u Hamburgu,

PRILOG II.

Popis intervenijenata u prvom stupnju

Europska agencija za kemikalije (ECHA)

Assogalvanica, sa sjedištem u Padovi,

Ecometal, sa sjedištem u Trevisu (Italija),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), sa sjedištem u Leuvenu (Belgija),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), sa sjedištem u Beču,

Surface Engineering Association (SEA), sa sjedištem u Birminghamu (Ujedinjena Kraljevina),

Zentralverband Oberflächentechnik eV (ZVO), sa sjedištem u Hildenu (Njemačka),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, sa sjedištem u Codognèu (Italija),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, sa sjedištem u Schwaigernu (Njemačka),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Ulmu,

Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), sa sjedištem u Schiju (Italija),

Aros Hydraulik GmbH, sa sjedištem u Memmingenu,

Berndorf Band GmbH, sa sjedištem u Berndorfu (Austrija),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, sa sjedištem u Krefeldu (Njemačka),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, sa sjedištem u Herrlingenu (Njemačka),

Goldhofer AG, sa sjedištem u Memmingenu,

Heidelberger Druckmaschinen AG, sa sjedištem u Heidelbergu (Njemačka),

Huhtamaki Flexible Packaging Njemačka GmbH & Co. KG, sa sjedištem u Ronsbergu (Njemačka),

ITW Automotive Products GmbH, sa sjedištem u Hodenhagenu (Njemačka),

Josef Van Baal GmbH, sa sjedištem u Krefeldu,

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, sa sjedištem u Großschirmi (Njemačka),

Kniggendorf & Kögler GmbH, sa sjedištem u Laatzenu (Njemačka),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, sa sjedištem u Kirchdorfu (Njemačka),

Max Hilscher GmbH, sa sjedištem u Dornstadtu (Njemačka),

Mora Metrology GmbH, sa sjedištem u Aschaffenburgu (Njemačka),

Norsystec – Nohra-System-Technik GmbH, sa sjedištem u Nohri (Njemačka),

Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, sa sjedištem u Hamburgu,

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, sa sjedištem u Pforzheimu (Njemačka),

Roland Merz, sa stalnom adresom u Ober-Ramstadtu (Njemačka),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, sa sjedištem u Beču,

SML Maschinengesellschaft mbH, sa sjedištem u Lenzingu (Austrija),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, sa sjedištem u Duisburgu (Njemačka),

Windmöller & Hölscher KG, sa sjedištem u Lengerichu (Njemačka).